

מ"ת 20/41745/01 - מדינת ישראל נגד מ.פ.

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 20-01-41745 ישראל נ' פ' (עוצר)
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
ນଡିନ୍ଟ ଇଶ୍ରାଏଲ
ନଗଦ
ମେଷିବମୁଖ୍ୟ
ହାଲ୍ଟେଟା

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של הצתה והזקן בمزיד לרכב.
3. על פי הנטען בכתב האישום, בחודש יולי 2019 התחתן המשיב עם י' (טרם הגיעו לגיל 18), והשנים יצאו לירוח דבר ; מהלך ירוח הדבש טענה י' כי המשיב תקף אותה פיזית, ועל כן בחזרה מירה הדבש עברה המתлонנת לגור בבית הוריה באxxxxxx.
4. הסכוסר הסלים (משפחה י') ביקשה כי המשיב ירשם הנישואין בבה"ד השראי, ואח"כ יתגרש מי' , וביום 29/12/19, על פי האישום, הגיע המשיב במשאית בה הוא עובד, סמוך לבית משפט הורי י', והציג את רכב אם המתлонנת (א.ו.).
5. ביום 21/1/20 הוסכם על קיומה של תשתיית ראייתית לכארית; התשתיות הורכבה בין היתר מהודעות אמה של י' ושכנותה (המקומות סמיכות בין הצתה ובין המצאות משאית); צילום משאית בלוח הזמנים הרלבנטי; הודיעות המעבד (בדבר שיבוץ המשיב לעובדה באותו מועד ושימושו **הבלודי** במשאית; איכון המשאית הספציפית מחוץ לבית אמה של י' - לרבות זמן שהוא בלתי מוסבר (מועד ההצתה); התאמת המשאית הרלבנטית לתמונות המשאית שנצפתה סמוך לשעת ההצתה בקרבת בית אם י' .
6. לאור סיפר הרקע, סברתי כי טרם בוחנת חלופה יש להעזר בתסוקיר שירות המבחן
7. ביום 20/2/20 התקבל תסוקיר שירות המבחן הראשון בתיק; התסוקיר בא בהמלצה שלילית
8. ביום 20/2/20 התקיים דיון בפני; ב"כ המשיב הטועם כי האישום בו מואשם מרשו הנהו הצתה, ולא אלמ"ב, ועל כן, הגיעו, טעה שירות המבחן בהתייחסות למרשו; המשיב נשלח למסוקיר משלים
9. ביום 20/2/20 התקבל תסוקיר משלים; גם תסוקיר זה בא בהמלצה שלילית; התסוקיר מצא כי החלופה שהוצענה רוחקה מספיק, אך קיים קושי במערכת המפקחים המוצע. אחות המשיב, אשר הוציאו למפקחות, נתפסו ללא זמינות מספיק

עמוד 1

10. לאור האמור בתסקיר, ראוי לחקור חלק מהמפתחים המוצעים; ביום 2/19 נחקרו חלק מהמפתחים, ובין היתר ראייתי לשולול המפתח העיקרי; הבהירתי כי מדובר בתיק בו קשיים ממשיים לשיקילת חלופה
11. על יסוד האמור, באופן חריג, ראוי להזמין תסקיר משלים שלישי; תסקיר זה התקבל ביום 25/2/2020 וגם המלצה זו הייתה שלילית; שוב, ראוי לחקור המפתחים המוצעים; לאחר חקירת המפתחים سيكون ב"כ הצדדים; בבקשתם שהות מה להרהור.
12. לאחר בוחנת טענות הצדדים, הגעתו לכלל מסקנה כי אין מנוס אלא להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים וכך גם בנסיבות דומות.
13. אקדמי ואומר כי ניתן היה לאשר אחיות המשיב כמפתחים, ומיקום החלופה, אך לאחר שעניינו ושבתי עניינו בתסקירים, הגיעו לכלל מסקנה כי מדובר במקרה בו עם כל הניסיונות והרצון הטוב, חלופה לא תסקון.
14. סבורני, כදעת שירות המבחן, כי אין מדובר כאן באישום הצתה "גרידא", אלא עסוקין בנסיבות בעלות חומרה מיוחדת, רקע הסכסוך המשפטי. על כן למעשה מדובר בהצתה על רקע סכסוך של אלם"ב, ובדין סבר שירות המבחן כי ראוי להתייחס להליך כהlixir אלם"ב.
15. משכך, רמת המסוכנות, מכירעה הcpf, וגם הריחוק אין בו להקהותה. אבהיר.
16. ראשית- בתסקיר הראשון הובילו כי רמת מסוכנות המשיב הנה גבוהה; משאנו מתיחסים לאיורים נשואים כאירועים מתוך סכסוך המשפחה, ברוי כי קיימים סיכון להתרפות זעם בלתי נשלט, ובצירוף רמת מסוכנות גבוהה המוערכת, חל ככל מעצר (ראה למשל לעניין זה בש"פ 5273/99 פלוני נ' מ"י)
17. שניית- בשלב זה אני נדרש לבחינת מהימנות דברי י', בת המטלוננט בשירות המבחן, המשיב כפה עליה לקיים יחסי נגד רצונה, הינה אותה (לראות לטענתה בנוכחות אנשי בטחון במלון בתורכה) ונגה בה מנהג וכוכני; אמנם המשיב מכחיש דברים אלו, אך העובדה כי הצדדים חזו מאותו "ירח דבש", בטיסות נפרדות, למגורים בנפרד, אומרת דרשו; חשש בת- המטלוננט מפני המשיב, החשש כי שחרורו עלול להשפיע על עדותה, מהוועה שיקול כנגד שחרור המשיב (ראה בש"פ 6598/19 מ"י נ' פלוני; בש"פ 3883/19 מ"י נ' פלוני, ועוד).
18. צוין כי על פי תסקיר שירות המבחן, גם המטלוננט עצמה חששת מפני המשיב, ולא רק בתה (ראה עמ' 3 סיפה לתסקיר)
19. שלישית- ייחסו של המשיב למטלוננט מעלה דאגה של ממש; הרושם נע בין רוכשנות, לאובייסיביות; אפרש- המשיב טוען כי י' הגישה תלונת שואא כלפיו; בד בבד עם אמירה זו, שולול המשיב כוונה להתגרש מי', ודורש כי תתנצל בפניו על מעשה.
20. רביעית- חשש ההשפעה על המטלוננט ובתה גובר ביותר שאת נוכח בעירי כוחות; הבית י' הנה כבת 18 בלבד לעת זו, אינה מצלילה להירשם כנשואה או גירושה, והוא תלמידת י"ב; המשיב מנגד בן 27.
21. חמישית- מעשה ההצתה מלמד על אובדן שליטה; מדובר במצבות בה המטלוננט ובתה בנפרד מהמשיב; גם אם

קיים סכසוך, הוא נסב על דרכי גירושין או פירוד; חurf זאת עשו המשיב מעשה, לכארה, עת באישון לילה, נסע הוא לבית המתלוונת ומצית רכבה; מעשה איובוד שליטה זה מלמד כי למשיב אין מORAן דין וכי קנאתו מעבירה אותו, לכארה, על דעתו עד כדי פריצת גבולות

22. ששית- מדובר במשיב שלחויבו הרשעה בעבירות אלימות; אמנם, ההרשעה הנה לפניי כשבועיים, אך מדובר בהרשעה מ"ז" דומה, כגם לגביה, התקשה המשיב ליטול אחריות

23. אכן, לא נעלם מעני כי בתסקיר השני סבר שירות המבחן כי אכן מדובר בחלופה "מרוחקת דיה", אך לאחר שבחנתתי קווי האישיות כפי שתוארו, יחד עם המתואר בכתב האישום, ספק בעיני אם קיימם מרחקណן נאות היכול להקנות ממשמעות המשוכנות.

24. זאת ועוד- מערך המפקחים כלל שני סוגי מפקחים- מחד, מעביד המשיב, לו היכרות שטחית יחסית עם המשיב; המעבד התקשה להסביר פשר היררכיותו; מאידך- אחות המשיב הנכונת להתגורר עמו; כולל מטופלות בילדים; התרשםות מחקרות האחיזות, כי אכן מגנות באופן כליל נקיות אלימות כנגד נשים, אך לטעמן אין מדובר במשיב מסוכן.

25. תחשוה היא כי מדובר בתיק אלימות במשפחה, אשר דרך האלימות שננקטה הנה הצתה; תחשוה זו מצד הערכת סיכון גבוהה, תסקרים שליליים, והתנוגות המעלה חש לקנהות מצד המשיב, מביאה אותה להתרשם כי לא ניתן להקנות ממשיב במידה מסוימת.

26. אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים

ניתנה היום, ה' אדר תש"פ, 01 ממרץ 2020, בהעדך הצדדים.